

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glaahder , Munksgaard, 1965-83., s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267718912/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Ved Begyndelsen her, den tiid kand icke betydis,
 Som af Ævighed er, oc skal i Ævighed ydis,
 Tiden oc ej ret kand med varig Ævighed, næfnis,
 Den gaaer ofver Forstand oc med Fornuften ej Jæfnis,
 Af den ævige tid hår Gud den ævige været,
 Fader oc Sønnen blød, tillige med hellig Aand æred,
 Blifver oc ævlig, foruden ophor oc Ende,
 Bocndis self i sig, det ingen alder kand vende.

- [10] Men Begyndelsen er altings begyndelse første,
 Der vor Skabere kier, ved Guddoms Macten den største,
 Himmel oc Jordens grund, af intet, skabte med ørc,
 Menniskens mangelund, saa, sinc Krafter at lære,
 For Begyndelse slig, ej tiid, Folk hafver ej været,
 Gud var eene for sig dog liige priised oc æred (a)
 Thi den Engelske Skar' oc alle Helgenes Skare
 Førend de skabtis, var', oc for ham stoode saa klare;
 Tiden for os er tiid, for Gud er Ævighed ævig,
 Ævighed er saa viid, og æder tiden saa svevig.
 Aldrig os skuffe maa' Aristoteliske Skole, (b)
 Lader os ofvergaac Fornuftens stinkende Huule,
 Ingen at troe det sandt, som Aristoteles driver,
 Naar hand farer med tant, oc Verden ævig beskrifver,
 Sigende: det ej var mueligt, Gud lefde saa eentlig,
 Intet at hafve for, men leddig, ingen oc tienlig;
 Sige hand derfor vil, for Gud var intet at giøre,
 Der ej Verden var til, der i sig kraftig at røre,
 Slutted hand derfor saa: vist Verden æwig mon være,
 Skal ej heller forgaa, sligt vil den Hedning vel lære.
 Hedning hedenske Tal, men vi som Christne maae svare
 Tanke hand maa' oc skal ja sige Meening den bare, (c)
 Om ej Skiftherren kand foruden Skibene, lefve,
 Eller een Tømmermand oc dog i Ladhed ej svefve?
 Hafver en Smid ej Mact at hand kand arbeid forhåle,
 Hannem dog u-tillagt hand skuld' i Ledighed dvalc?
 Kunde da Gud, en Gud foruden Verden ej blifve,

(a) Gud var
 eene af Ævиг-
 hed, oc var
 dog efter
 Ævigheds Be-
 tractelse icke
 eene.

(b) Den ellers
 højlerende Ari-
 stoteles, lib. 3.
 τότε φύσεων,
 med sin Pot-
 virring, dum
 manifi għo
 paufundeu,
 mau os ikke
 forføre.

(c) Genvar
 mod Hedning-
 gerne, som
 skulle igjen
 driftes af na-
 turen, hvor
 det skee kand;
 thi de actu icke
 Guds Ord.